1 Ganesha Atharva Sheersham

1.1 Anuvaka 0

ॐ भ॒द्रङ् कर्णेभिश् शृणु॒ यामं देवाः ।
भ॒द्रं पंश्ये मा॒क्ष भि॒र्य जंत्राः ।
स्थि॒रै रङ्गैँस् तुष्टु॒वागं् संस्त॒ नूभिः॑ ।
व्यशेंम दे॒वहिं॑ तं॒यँ दायुः॑ ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रों॑ वृ॒द्धश्रंवाः ।
स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्व वेंदाः ।
स्व॒स्तिन॒स् ताक्ष्यों॒ ,अरिंष्टनेमिः ।
स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पतिंर्दधातु ॥
ॐ शान्ति॒-श्शान्ति॒-श्शान्तिः॑ ॥

1.2 Anuvaka 1

ओन् नमंस्ते ग॒णपंतये ।
त्वमे॒व प्र॒त्यक्ष॒न् तत्त्वंमसि ।
त्वमे॒व के॒वल॒ङ् कर्ता॑ ऽसि ।
त्वमे॒व के॒वलं॒ हर्ता॑-ऽसि ।
त्वमे॒व के॒वल॒न् धर्ता॑-ऽसि ।
त्वमेव सर्वङ् खल्विदं॑ ब्रह्मा॒सि ।
त्वं साक्षा दात्मां॑-ऽसि नि॒त्यम् ॥ 1 ॥

1.3 Anuvaka 2

ऋतं वच्मि । सत्यं-वच्मि ॥ 2 ॥

1.4 Anuvaka 3

अव त्वं माम् । अवं वक्तारम् ।
अवं श्रोतारम् । अवं दातारम् । अवं धातारम् ।
अवानू चा नमव शिष्यम् । अवं पश्चात् तात् ।
अवं पुरस्तात् । अवोत्तरात्तात् ।
अवं दक्षिणात्तात् । अवं चोर्ध्वात्तात् ।
अवा धरात्तात् । सर्वतो मां पाहि पाहिं समन्तात् ॥ 3 ॥

1.5 Anuvaka 4

त्वं वान् मयस् त्व-ञ्चिन्मयः ।
त्व मानन्द मयस् त्वं ब्रह्ममयः ।
त्वं सच्चिदा नन्दाद् वितीयो-ऽसि ।
त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि ।

त्वञ् ज्ञान मयो विज्ञा नंम यो॒-ऽसि ॥ ॥

1.6 Anuvaka 5

सर्वञ् जगदिदन् त्वंत् तो जा॒यते ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वंत् तस् ति॒ष्ठति ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वयि लयं मेष्य॒ति ।
सर्वञ् जगदिदन् त्वयिं प्रत् ये॒ति ।
त्वं भूमि रापो-ऽनलो-ऽनिंलो न॒भः ।
त्वञ् चत्वारि वाँक् पदा॒नि ॥ 5 ॥

1.7 Anuvaka 6

त्वङ् गु॒ण त्रंयाती॒तः । त्वं अवस्था त्रंयाती॒तः ।
त्वन् दे॒ह त्रंया ती॒तः । त्वङ् का॒ल त्रंयाती॒तः ।
त्वं मूला धारस् थितों-ऽसि नि॒त्यम् । त्वं शक्ति त्रंयात्म॒कः ।
त्वां-योंगिनो ध्यायंन्ति नि॒त्यम् ।
त्वं ब्रह्मा त्वं विँष्णुस् त्वं रुद्रस् त्व मिन्द्रस् त्व मग्निस्
त्वं वाँयुस् त्वं सूर्यस् त्वञ् चन्द्रमास् त्वं ब्रह्म॒ भूर्भुव॒स् स्वरोम् ॥ 6 ॥

1.8 Anuvaka 7

ग॒णादिं पूर्वं मुच्चा॒र्य॒ व॒र्णादिन् तद न॒न्तरम् ।
अनुस् वारः पर॑ त॒रः । अर्धेँन् दुल॒ सितम् ।
तारे॑ण ऋ॒द्धम् । एतत् तव मनु॑स्व रू॒पम् ।
गकारः पूँर्व रू॒पम् । अकारो मध्य॑म रू॒पम् ।
अनुस् वारश् चाँन् त्य रू॒पम् । बिन् दुरुत्त॑र रू॒पम् ।
नाद॑ः सन्धा॒नम् । सगं् हि॑ता स॒न्धिः ।
सैषा गाणे॑श वि॒द्या । गण॑क ऋ॒षिः ।
निचृद् गाय॑त्रीच् छ॒न्दः । श्री महा गणपति॑र् देवता ।
ओ-ङ्ग-ङ्ग॒णप॑तये नमः ॥ 7 ॥

1.9 Anuvaka 8

एक द॒न्ताय॑ वि॒द्महे॑ वक्र तु॒ण्डाय॑ धीमहि ।
तन्नो॑ दन्ती प्रचो॒दयाँत् ॥ 8 ॥

1.10 Anuvaka 9

एक द॒न्तञ् च॑तुर् ह॒स्तं॒ पा॒श म॑ङ्कुश॒ धारि॑णम् ।
रद॑ञ्च॒ वर॑दं ह॒स्तै॒र् बि॒भ्राणं॑ मूष॒ कध्व॑जम् ।
रक्तं॑ ल॒म्बोद॑रं शू॒र्प॒ कर्णकं॑ रक्त॒ वास॑सम् ।

रक्तं ग॒न्धानु॑ लिप्ता॒ङ्गं॒ र॒क्त पु॑ष्पैस् सु॒पूजि॑तम् ।
भक्ता॑नु॒ कम्पि॑नन् दे॒व॒ञ्ज॒ गत् का॑रण॒ मच्यु॑तम् ।
आवि॑र् भू॒तञ्च॑ सृ॒ष्ट्या॒दौ॒ प्र॒कृतेः॑ पुरु॒ षात्प॑रम् ।
एव॑न् ध्या॒यति॑ यो नि॒त्यं॒ स॒ योगी॑ योगि॒नां वँ॑रः ॥ 9 ॥

1.11 Anuvaka 10

नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथ पतये
नमस्ते-ऽस्तु लम्बोद रायैक दन्ताय विघ्न विनाशिने
शिवसुताय श्री वरद मूर्तये॒ नमो नमः ॥ 10 ॥

1.12 Anuvaka 11

एतद थर्व शीर्षं योऽधी॒ते स ब्रह्म भूयां॑य क॒ल्पते ।
स सर्व विघ्नैँर्न बा॒ध्यते । स सर्व त्रसुखं॑ मेध॒ते ।
स पञ्च महापापाँत् प्रमु॒च्यते ।
सा॒य मंधीया॒नो॒ दिवसकृतं पापं॑न् नाश॒यति ।
प्रा॒त रं॑धीया॒नो॒ रात्रिकृतं पापं॑न् नाश॒यति ।
सायं प्रातः प्रं॑युञ्जा॒नो॒ पापो-ऽपां॑पो भ॒वति ।
सर्व त्राधी यानो ऽपविं॑घ्नो भवति । धर्मार्थ काम मोक्षं॑ञ्च वि॒न्दति ।
इदम थर्व शीर्ष मशिष्यायं॑ न दे॒यम् ।
यो यदि मो॑हाद् दा॒स्यति स पापी॑यान् भ॒वति ।

सहस्रा वर्त नाद्यं यङ्कामं मधी॒ते तन्त मनेंन सा॒धयेत् ॥ 11 ॥

1.13 Anuvaka 12

अनेन गणपति मंभि षि॒ञ्चति स वाग्मी भ॒वति ।
चतुर् थ्या मनंश् नन् ज॒पति स विद्यां वान् भ॒वति ।
इत्य थर्वंण वा॒क्यम् ।
ब्रह्माद्या॒ वरंणं वि॒द्यान् नबि भेति कदांच ने॒ति ॥ 12 ॥

1.14 Anuvaka 13

यो दूर्वाङ् कुंरैर्य॒ जति स वैश्रव णोपंमो भ॒वति ।
यो लांजैर् य॒जति स यशोंवान् भ॒वति । स मेधांवान् भ॒वति ।
यो मोदक सहस्रेंण य॒जति स वाञ्छित फलमं वाप्नो॒ति ।
यस् साज्य समिंद् भिर्य॒जति स सर्वं लभते स संर्वं ल॒भते ॥ 13 ॥

1.15 Anuvaka 14

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग् ग्रांह यि॒त्वा सूर्य वर्चंस्वी भ॒वति ।
सूर्यग्रहे मंहा न॒द्यां प्रतिमा सन्निधौ वा ज॒प्त्वा सिद्ध मंन्त्रो भ॒वति ।
महा विघ्नांत् प्रमु॒च्यते । महा दोषांत् प्रमु॒च्यते ।

महा पापाँत् प्रमु॒च्यते । महा प्रत्य वायाँत् प्रमु॒च्यते ।
स सर्वं विद् भवति स सर्वं विद् भ॒वति ।
य एंवं वे॒द । इत्युंप॒निषंत् ॥ 14 ॥

1.16 Anuvaka 15

ॐ भ॒द्रङ् कर्णेभिश् शृणु॒ यामं देवाः ।
भ॒द्रं पंश्ये मा॒क्ष भि॒र्य जंत्राः ।
स्थि॒रै रङ्गैँस् तुष्टु॒वागं् संस्त॒ नूभिः ।
व्यशेंम दे॒वहिं तं॒यँ दायुः ।
स्व॒स्ति न॒ इन्द्रों वृ॒द्धश्रंवाः ।
स्व॒स्ति नः पू॒षा वि॒श्व वेंदाः ।
स्व॒स्तिन॒स् ताक्ष्यों॒ ,अरिंष्टनेमिः ।
स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पतिंर्दधातु ॥
ॐ शान्ति॒-श्शान्ति॒-श्शान्तिः ॥

2 Purusha Sooktam

2.1 Beginning

ओं तच्छं॒ योरावृंणीमहे । गा॒तुं य॒ज्ञायं ।
गा॒तुं य॒ज्ञपंतये । दैवीँः स्व॒स्तिरंस्तु नः ।

स्व॒स्तिर्मानु॑षेभ्यः । ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम् ।
शन्नो॑ अस्तु द्वि॒पदे॑ । शं चतु॑ष्पदे ॥
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्ति॑: ॥

2.2 Moolam

ओं स॒हस्र॑शीर्षा॒ पुरु॑षः । स॒ह॒स्रा॒क्षः स॒हस्र॑पात् ।
स भूमिं॑ वि॒श्वतो॑ वृ॒त्वा । अत्य॑तिष्ठद्दशाङ्गु॒लम् ।
पुरु॑ष ए॒वेदगं् सर्वम्॑ । यद्भू॒तं यच्च॒ भव्यम्॑ ।
उ॒तामृ॑त॒त्वस्येशा॑नः । य॒दन्ने॑नाति॒रोह॑ति ।
ए॒तावा॑नस्य महि॒मा ।
अतो॒ ज्यायाग्॑श्च॒ पूरु॑षः ॥ 1 ॥

पादो॑ऽस्य॒ विश्वा॑ भू॒तानि॑ । त्रि॒पाद॑स्या॒मृतं॑ दि॒वि ।
त्रि॒पादू॒र्ध्व उदै॒त्पुरु॑षः ।
पादो॑ऽस्ये॒हाऽऽभ॑वा॒त्पुनः॑ ।
ततो॒ विष्व॒ङ्व्य॑क्रामत् ।
सा॒श॒ना॒न॒श॒ने अ॒भि । तस्मा॑द्वि॒राड॑जायत ।
वि॒राजो॒ अधि॒ पूरु॑षः । स जा॒तो अत्य॑रिच्यत ।
प॒श्चाद्भूमि॒मथो॑ पु॒रः ॥ 2 ॥

यत्पुरु॑षेण ह॒विषा॑ । दे॒वा य॒ज्ञमत॑न्वत ।

व॒स॒न्तो अ॑स्यासी॒दाज्यम्॑ । ग्री॒ष्म इ॒ध्मश्श॒रद्ध॒विः ।
स॒प्तास्या॑सन्परि॒धयः॑ । त्रिः स॒प्त स॒मिधः॑ कृ॒ताः ।
दे॒वा यद्य॒ज्ञं त॑न्वा॒नाः ।
अब॑ध्न॒न्पुरु॑षं प॒शुम् ।
तं य॒ज्ञं ब॒र्हिषि॒ प्रौक्षन्॑ ।
पुरु॑षं जा॒तम॑ग्र॒तः ॥ 3 ॥

तेन॑ दे॒वा अय॑जन्त । सा॒ध्या ऋष॑यश्च॒ ये ।
तस्मा॑द्य॒ज्ञात्स॑र्व॒हुतः॑ । सम्भृ॑तं पृषदा॒ज्यम् ।
प॒शूग्स्ताग्श्च॑क्रे वाय॒व्यान्॑ । आ॒र॒ण्यान्ग्रा॒म्याश्च॒ ये ।
तस्मा॑द्य॒ज्ञात्स॑र्व॒हुतः॑ । ऋचः॒ सामा॑नि जज्ञिरे ।
छन्दाग्ं॑सि जज्ञिरे॒ तस्मा॑त् । यजु॒स्तस्मा॑दजायत ॥ 4 ॥

तस्मा॒दश्वा॑ अजायन्त । ये के चो॑भ॒यादतः॑ ।
गावो॑ ह जज्ञिरे॒ तस्मा॑त् । तस्मा॑ज्जा॒ता अ॑जा॒वयः॑ ।
यत्पुरु॑षं॒ व्य॑दधुः । क॒ति॒धा व्य॑कल्पयन् ।
मुखं॒ किम॑स्य॒ कौ बा॒हू । कावू॒रू पादा॑वुच्येते ।
ब्रा॒ह्म॒णो॑ऽस्य॒ मुख॑मासीत् । बा॒हू रा॑ज॒न्यः॑ कृ॒तः ॥ 5 ॥

ऊ॒रू तद॑स्य॒ यद्वैश्यः॑ । प॒द्भ्याग्ं शू॒द्रो अ॑जायत ।
च॒न्द्रमा॒ मन॑सो जा॒तः । चक्षो॒ः सूर्यो॑ अजायत ।
मुखा॒दिन्द्र॑श्चा॒ग्निश्च॑ । प्रा॒णाद्वा॒युर॑जायत ।

नाभ्यां आसीद॒न्तरि॑क्षम् । शी॒र्ष्णो द्यौः समव॑र्तत ।
प॒द्भ्यां भूमि॒र्दिश॒: श्रोत्रा॑त् ।
तथा॑ लो॒काग्॑ अकल्पयन् ॥ 6 ॥

वेदा॒हमे॒तं पुरु॑षं म॒हान्तम्॑ ।
आ॒दि॒त्यव॑र्णं॒ तम॑स॒स्तु पा॒रे ।
सर्वा॑णि रू॒पाणि॑ वि॒चित्य॒ धीर॑: ।
नामा॑नि कृ॒त्वाऽभि॒वद॒न्॒ यदास्ते॑ ।
धा॒ता पु॒रस्ता॒द्यमु॑दाज॒हार॑ ।
श॒क्रः प्रवि॒द्वान्प्र॒दिश॒श्चत॑स्रः ।
तमे॒वं वि॒द्वान॒मृत॑ इ॒ह भ॑वति ।
नान्यः पन्था॒ अय॑नाय विद्यते ।
य॒ज्ञेन॑ य॒ज्ञम॑यजन्त दे॒वाः ।
तानि॒ धर्मा॑णि प्रथ॒मान्या॑सन् ।
ते ह॒ नाकं॑ महि॒मान॑: सचन्ते ।
यत्र॒ पूर्वे॑ सा॒ध्याः सन्ति॑ दे॒वाः ॥ 7 ॥

2.3 Uttra Narayanam

अ॒द्भ्यः सम्भू॑तः पृथि॒व्यै रसा॑च्च ।
वि॒श्वक॑र्मण॒: सम॑वर्त॒ताधि॑ ।
तस्य॒ त्वष्टा॑ वि॒दध॑द्रू॒पमे॑ति ।

तत्पुरुषस्य विश्वमाजानमग्रे ।
वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम् ।
आदित्यवर्णं तमसः परस्तात् ।
तमेवं विद्वानमृत इह भवति ।
नान्यः पन्था विद्यतेयऽनाय ।
प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः ।
अजायमानो बहुधा विजायते ॥ 8 ॥

तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम् ।
मरीचीनां पदमिच्छन्ति वेधसः ।
यो देवेभ्य आतपति ।
यो देवानां पुरोहितः ।
पूर्वो यो देवेभ्यो जातः ।
नमो रुचाय ब्राह्मये ।
रुचं ब्राह्मं जनयन्तः ।
देवा अग्रे तदब्रुवन् ।
यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात् ।
तस्य देवा असन् वशे ॥ 9 ॥

ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ ।
अहोरात्रे पार्श्वे । नक्षत्राणि रूपम् ।
अश्विनौ व्यात्तम् । इष्टं मनिषाण ।

अ॒मुं मंनिषाण । सर्वं मनिषाण ॥ 10 ॥

ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिं: ॥

3 Narayana Sooktam

ॐ ॥ स॒ह॒स्र॒शीर्ष॑ं दे॒वं॒ वि॒श्वाक्षं॑ वि॒श्वशं॑भुवम् ।
विश्वं॑ ना॒रायं॑णं दे॒व॒म॒क्षरं॑ पर॒मं पदम् ।

वि॒श्वत॒: परं॑मान् नित्यं वि॒श्वं नां॑राय॒णगं॒ हं॑रिम् ।
विश्वं॑मे॒ वेदं पुरु॑ष॒स् तद् विश्व-मुपं जीवति ।

पति॒ं विश्वं॑स् यात्मेश् वर॒गं॒ शाश्वं॑तगं॒ शि॒व-मं॑च्युतम् ।
ना॒राय॒णं मं॑हाज्ञे॒यं॒ वि॒श्वात्मां॑नं प॒रायं॑णम् ।

ना॒राय॒णपं॑रो ज्यो॒ति॒ रा॒त्मा नां॑राय॒णः पं॑रः ।
ना॒राय॒णपरं॑ ब्र॒ह्म॒ तत्त्वं नां॑राय॒णः पं॑रः ।

ना॒राय॒णपं॑रो ध्या॒ता॒ ध्या॒नं नां॑राय॒णः पं॑रः ।
यच्चं॑ किं॒ चिज्जगत् सर्वं॑ दृ॒श्यते॑ श्रूय॒तेऽपिं॑ वा ॥

अन्तर्बहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः ।
अनन्त मव्ययं कविगं् समुद्रेंऽतं विश्व शंभुवम् ।

पद्म कोश-प्रंती काशगं् हृदयं चाप्य धोमुंखम् ।
अधों निष्ट्या वितस् यांते नाभ्या मुंपरि तिष्ठंति ।

ज्वाल माला कुंलं भाती विश्वस् यायतनं मंहत् ।
सन्तंतगं् शिला भिंस् तुलं बत्याको शसन् निभं ।

तस्यान्तें सुषिरगं् सूक्ष्मं तस्मिन्ँ सर्वं प्रतिंष्ठितम् ।
तस्य मध्यें महानंग्नि-र्विश्वार्चि-र्विश्वतोंमुखः ।

सोऽग्रं भुग् विभंजन् तिष्ठन् नाहां रमजरः कविः ।
तिर्य गूर्ध्व-मंधश् शायी रश्-मयंस् तस्य सन्तंता ।

सं ताप यंति स्वं देह मापां दतल मस्तंकः ।
तस्य मध्ये वह्(न्) निशिखा अणीयोंँ र्ध्वा व्यवस्थितः।

नीलतों-यदं मध् यस्था-द्विध् युल्लें खेव भास्वंरा ।
नीवार शूकं वत् तन्वी पीताभांँ स्वत्य णूपंमा ।

तस्याः शिखाया मंध्ये परमांँ त्मा व्यवस्थितः ।

स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराट् ॥

ऋतगं् सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् ।
ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः ॥

नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि ।
तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

4 Vishnu Sooktam

ॐ विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचं यः
पार्थिवानि विममे रजागं् सियो
अस्कभायदुत्तरगं् सधस्थं
विचक्रमाणस्त्रेधोरुगायो
विष्णोरराटमसि विष्णोः
पृष्ठमसि विष्णोः श्नप्त्रेस्थो
विष्णोस्स्यूरसि विष्णोर्ध्रुवमसि
वैष्णवमसि विष्णवे त्वा ॥

तदस्य प्रियमभिपाथो अश्याम् ।
नरो यत्र देवयवो मदन्ति ।
उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था ।
विष्णोः पदे परमे मध्व उत्सः ।

प्रतद्विष्णुस्तवते वीर्याय ।
मृगो न भीमः कुचरो गिरिष्ठाः ।
यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु ।
अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ।
परो मात्रया तनुवा वृधान ।
न ते महित्वमन्वश्नुवन्ति ॥

उभे ते विद्म रजसी पृथिव्या विष्णो देवत्वम् ।
परमस्य वित्से ।
विचक्रमे पृथिवीमेष एताम् ।
क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन् ।
ध्रुवासो अस्य कीरयो जनासः ।
ऊरुक्षितिगं सुजनिमाचकार ।
त्रिर्देवः पृथिवीमेष एताम् ।
विचक्रमे शतर्चसं महित्वा ।
प्रविष्णुरस्तु तवसस्तवीयान् ।
त्वेषग्ं ह्यस्य स्थविरस्य नाम ॥

अतो॑ दे॒वा अ॑वन्तु नो॒ यतो॒ विष्णु॑र्विचक्र॒मे ।
पृ॒थि॒व्याः स॒प्तधाम॑भिः ।
इ॒दं विष्णु॒र्विच॑क्रमे त्रे॒धा निद॑धे प॒दम् ।
समू॑ढमस्य पाग्ं सु॒रे ॥

त्रीणि॑ प॒दा विच॑क्रमे॒ विष्णु॑र्गो॒पा अदा॑भ्यः ।
ततो॒ धर्मा॑णि धा॒रयन्॑ ।
विष्णोः॒ कर्मा॑णि पश्यत॒ यतो॑ व्र॒तानि॑ पस्प॒शे ।
इन्द्र॑स्य॒ युज्यः॒ सखा॑ ॥

तद्विष्णोः॑ पर॒मं प॒दग्ं सदा॑ पश्यन्ति सू॒रयः॑ ।
दि॒वीव॒ चक्षु॒रात॑तम् ।
तद्विप्रा॑सो विप॒न्यवो॑ जागृ॒वाग्ं स॒स्समि॑न्धते ।
विष्णो॒र्यत्प॑र॒मं प॒दम् ।
पर्या॑प्त्या॒ अन॑न्तरायाय॒ सर्व॑स्तोमोऽति
रा॒त्र उ॑त्त॒म मह॑र्भवति सर्व॒स्याप्त्यै॒ सर्व॑स्य॒
जित्त्यै॒ सर्व॑मे॒व तेना॑प्नोति॒ सर्वं॑ जयति ॥

ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥

ओं भूमिंर् भूम्ना द्यौर् वंरि॒णाऽन् तरिंक्षं महि॒त्वा ।
उ॒पस् थेंते देव्यदि ते॒ऽग् निमंन् ना॒द-म॒न् नाद् या॒या दंधे ॥ (1)
आऽयङ्गौः पृश् निंरक् रमी॒ दसंनन् मा॒तरं॒ पुनं ।
पि॒तरं॑ च प्र॒यन्त् सुवः॑ ॥ (2)
त्रि॒गं॒ शद् धाम॒ विरांजति॒ वाक् पंत॒ङ्गायं शिश् रिये ।
प्रत् यंस्य वह॒द् युभिः॑ ॥ (3)
अ॒स्यप् प्रा॒णादं पान॒त्यंन् तश् चंरति रोच॒ना ।
व्यंख् यन् महि॒षः सुवं ॥ (4)
यत् त्वा॑ क्रु॒द्धः पंरो॒ वपं म॒न्युना॒ यद वंर्त्या ।
सु॒ कल्पं मग्ने॒ तत्तव॒ पुन॒स् त्वोद् दींपया मसि ॥ (5)
यत्तें म॒न्यु पंरोप् तस्य पृथि॒वी मनुं दध्व॒से ।
आ॒दि॒त्या विश्वे॒ तद् दे॒वा वसं वश्च स॒मा भंरन् ॥ (6)
मनो॒ ज्योतिंर् जुष॒तामाज्य॒म् विच्छिंन्नं॒ यंज्ञ॒गं॒ संमि॒मं दंधातु ।
ब्रुह॒स् पतिंस् तनु॒ता मि॒मंनो॒ विश्वें दे॒वा, इ॒हमां दयन्ताम् ।
स॒प्त तें, अग्ने स॒मिधंस॒ स॒प्त जि॒ह्वास॒ स॒प्तर्षंयस॒ स॒प्त धामं प्रि॒याणिं ।
स॒प्त होत्रां॑स् सप्त॒ धात्वां यजन्ति स॒प्त योनी॒ रा पृंणस्वा घृ॒तेनं ।
पुनं रू॒र्जा निवंर्त् तस्व॒ पुनं रग्न इ॒षा युंषा । पुनंर्नः पाहि वि॒श्वतः॑ ।
”स॒ह र॒य्या निवंर्त् त॒स्वाग्ने॒ पिन् वंस्व॒ धारंया ।
vish vaps niya वि॒श्व पस् निंया वि॒श्व त॒स्परिं ।”
लेक॒स् सलेंकस् सु॒लेक॒स् तेनं आदि॒त्या

आज्यं ञ्जुषा॒णा विं॑यन्तु॒ केत॒स् सकेत॒स् सु॒केत॒स् तेनं॑ आदि॒त्या
आज्यं ञ्जुषा॒णा विं॑यन्तु॒ विवं॑स् वा॒ꣳ अदि॑ति॒र् देवं॑ जूति॒स् तेनं॑ आदि॒त्या
आज्यं ञ्जुषा॒णा विं॑यन्तु ।
मे॒दिनीं॑ दे॒वी व॒सुन्धं॑रा स्या॒द् वसुं॑धा दे॒वी वा॒सवीं॑ ।
ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒ सः पि॑तृ॒णाम् श्रोत्रं॒ चक्षु॒र्मनः॑ ॥
दे॒वी हिरं॑ण्य गर्भिणी दे॒वी प्र॒सूवं॑रीं ।
दसं॑ने स॒त्यायं॑ने सीद ।
स॒मु॒द्रवं॑ती सावि॒त्री ह॒नो दे॒वी म॒ह्यगीं॑ ।
म॒हा धरं॑णी म॒होव् यथिं॑ष् ठाश्, शृ॒ङ्गे शृं॑ङ्गे य॒ज्ञे यं॑ज्ञे विभी॒ षणीं॑ ॥
इन्द्रं॑ पत्नी व्या॒जनीं॑ सु॒रसिं॑त इ॒ह ।
वा॒यु॒परीं॑ जल॒ शयं॑नी shvayan श्व॒यन् धा॒रा स॒त्यन् धो॒परिं॑ मेदिनी ।
श्वो॒परिं॑ धत्तं॒ गाय ।
वि॒ष्णु॒प॒त्नीं मं॑हीं दे॒वीं॒ मा॒ध॒वीं मां॑धव॒ प्रियाम् ।
लक्ष्मीं प्रि॒यसं॑खीं दे॒वीं॒ न॒मा॒म् यच्युं॑त व॒ल्लभाम् ॥
ध॒नु॒र् ध॒रायैं॑ वि॒द्महे॑ सर्व सि॒द्ध्यै चं॑ धीमहि ।
तन्नो॑ धरा प्रचो॒दयां॑त् ।
म॒हीं दे॒वीं विष्णुं॑पत्नी-मजू॒र्याम् । प्र॒तीचीं मेनागं॒ ह॒विषां॑ यजामः ।
त्रे॒धा विष्णुं॑रुरु गा॒यो विचं॑क्रमे । म॒हीं दिवं॑ पृथि॒वी म॒न्तरिं॑क्षम् ।
तच् छ्रो॒णै ति॒श्रवं॑-इ॒च्छ मां॑ना । पुण्य॒गग्॒ श्लोकं॒ यजं॑मानाय कृण्व॒ती ॥
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिं॑: ॥

6 Neela Sooktam

ओं गृणा॒हि॒ ।
घृ॒तवं॑ती सवित॒ राधिं॑ पत्यै॒: पयं॑स्वती॒ रन्ति॒ राशां॑नो, अस्तु ।
ध्रु॒वा दि॒शां विष्णुं॑ प॒त् न्य घो॑रा॒ऽस् येशां॑ ना॒सह॑ सो॒या म॒नोतां॑ ।
बृह॒स्पतिं॑र् मात॒रिश् वो॒त वा॒युस् सं॑न्धु वा॒ना वातां॑, अ॒भि नो॑ गृणन्तु ।
वि॒ष्टम्भो दि॒वो ध॒रुणं॑: पृथि॒व्या, अ॒स्ये श्यां॑ना॒ जगं॑तो॒ विष्णुं॑पत्नी ॥
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिं॑: ॥

7 Durga Sooktam

जा॒तवे॑दसे सुनवा म॒सोम॑मराती य॒तो निद॑हाति॒ वेदः॑ ।
स नः॑ पर्-ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ ना॒वेव॒ सिन्धुं॑ दुरि॒ताऽत्य॒ग्निः ॥ (1)

ताम॒ग्निव॑र्णां॒ तप॑सा ज्वल॒न्तीं-वै॑रोच॒नीं क॑र्मफ॒लेषु॒ जुष्टा॑म् ।
दु॒र्गां दे॒वीग्ं शर॑णम॒हं प्रप॑द्ये सु॒तर॑ सितर से॒ नमः॑ ॥ (2)

अग्ने॒ त्वं पा॑रया॒ नव्यो॑ अ॒स्मान्थ् स्व॒स्ति भि॒रति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॑ ।
पूश्च॑ पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी भवा॑ तो॒काय॒ तन॑याय॒ शंयोः॑ ॥ (3)

विश्वा॑ निनो दु॒र्गहा॑ जातवे द॒:सिन्धु॒न्न ना॒वा दु॑रि॒ताऽति॑ पर्-षि ।
अग्ने॑ अत्रि॒वन् मन॑सा गृणा॒नोऽ स्माकं॑ बोध्य वि॒ता त॒नूना॑म् ॥ (4)

पृ॒त॒ना॒ जित॒गं॒ सह॑मान मु॒ग्र म॒ग्निगं॒ हुवेम पर॒माथ् स॒धस्थाँ॑त् ।
स नः॑ पर्-ष॒दति॑ दु॒र्गाणि॒ विश्वा॒ क्षाम॑द् दे॒वो अति॑ दुरि॒ताऽत् य॒ग्निः ॥ (5)

प्र॒त्नोषि॑ क॒मीड्यो॑ अध्व॒रेषु॑ स॒नाच्च॒हो ता॒नव्य॑श्च॒ सत्सि॑ ।
स्वाञ्चाँ॑ऽग्ने त॒नुवं॑ पि॒प्रय॑स् वा॒स् मभ्यं॑ च॒सौ भ॑ग॒माय॑ जस्व ॥ (6)

गोभि॒र्जुष्टं॑ मयुजो॒ निषि॑क् त॒तवेँ॑न्द्र विष्णो॒ रनु॒सञ्च॑रेम ।
नाक॑स्य पृ॒ष्ठ म॒भि सं॒वँसा॑ नो॒वैष्ण॑वीं-लो॒ँक इ॒ह मा॑दयन्ताम् ॥ (7)

ॐ का॒त्या॒य॒नाय॑ वि॒द्महे॑ कन्यकु॒मारि॑ धीमहि ।
तन्नो॑ दुर्गिः प्रचो॒दयाँ॑त् ॥
ॐ शान्ति॒: शान्ति॒: शान्तिः॑ ॥

8 Sri Sooktam

ओम् ॥ हिर॑ण्यवर्णां॒ हरि॑णीं सु॒वर्ण॑रज॒ तस्र॑जाम् ।
च॒न्द्रां हि॒रण्म॑यीं-ल॒क्ष्मीं जात॑वेदो म॒ आव॑ह ॥

तां म॒ आव॑ह॒ जात॑वेदो ल॒क्ष्मीमन॑पगा॒मिनीँ॑म् ।
यस्यां॒ हिर॑ण्यं वि॒न्देयं॒ गामश्वं॒ पुरु॑षान॒हम् ॥

अश्वपूर्वां रथमध्यां हस्तिनाद प्रबोधिनीम् ।
श्रियं देवीमुपह्वये श्रीर्मा देवीर्जुषताम् ॥

कां सोस्मि तां हिरण्यप्राकारामार्द्रां ज्वलन्तीं तृप्तां तर्पयन्तीम् ।
पद्मे स्थितां पद्मवर्णां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥

चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं-लोके देवजुष्टामुदाराम् ।
तां पद्मिनीमीं शरणमहं प्रपद्येऽलक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां-वृणे ॥

आदित्यवर्णे तपसोऽधिजातो वनस्पतिस्तवं वृक्षोऽथ बिल्वः ।
तस्य फलानि तपसानुदन्तु मायान्तरायाश्च बाह्या अलक्ष्मीः ॥

उपैतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह ।
प्रादुर् भूतोऽस् मिराष् ट्रेऽस्मिन् कीर्तिमृद्धिं ददातु मे ॥

क्षुत्पि पासा मलां ज्येष्ठामलक्षी-र्नाश याम्यहम् ।
अभूतिमसमृद्धिं च सर्वां निर्णुद मे गृहात् ॥

गन्धद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणीम् ।
ईश्वरीगं् सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियम् ॥

श्रीर्मे भजतु । अलक्ष्मीर्मे नश्यतु ।

मनसः कामामाकूतिं-वाचः सत्यमशीमहि ।
पशूनां रूपमन्नस्य मयि श्रीः श्रयतां-यशाः ॥

कर्दमेन प्रजाभूता मयि सम्भव कर्दम ।
श्रियं-वासय मे कुले मातरं पद्ममालिनीम् ॥

आपः सृजन्तु स्निग्धानि चिक्लीत वस मे गृहे ।
नि च देवीं मातरं श्रियं-वासय मे कुले ॥

आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिं पिङ्गलां पद्ममालिनीम् ।
चन्द्रां हिरण्मयीं-लक्ष्मीं जातवेदो मआवह ॥

आर्द्रां-यः करिणीं-यष्टिं सुवर्णां हेममालिनीम् ।
सूर्यां हिरण्मयीं-लक्ष्मीं जातवेदो मआवह ॥

तां म आवह जातवेदो लक्ष्मीमनपगामिनीम् ।
यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो दास्योऽश्वान्, विन्देयं पुरुषानहम् ॥

ॐ महादेव्यै च विद्महे विष्णुपत्नी च धीमहि ।
तन्नो लक्ष्मीः प्रचोदयात् ॥

सक्तु मिव तित उना पुनन्तो यत्र धीरा मनसा वाच मक्रत ।
अत्रा सखा॑यः सख्यानी जानते भद्रैषां॑ लक्ष्मी र्निहिता धिवाचि ॥

9 Medha Sooktam

ओं यश्छन्दं॑सामृष॒भो वि॒श्वरू॑पः । छन्दो॒भ्योऽध्य॒मृता॑त्स॒म्ब॒भूव॑ ।
स मेन्द्रो॑ मे॒धया॑ स्पृणोतु । अ॒मृत॑स्य देव॒धार॑णो भूयासम् ।
शरी॑रं मे॒ विच॑र्षणम् । जि॒ह्वा मे॒ मधु॑मत्तमा ।
कर्णा॑भ्यां॒ भूरि॒विश्रु॑वम् । ब्रह्म॑णः को॒शोऽसि मे॒धया पि॑हितः ।
श्रु॒तं मे॑ गोपाय ।
ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्ति॑: ॥

ओं मे॒धादे॒वी जु॒षमा॑णा न॒ आगा॑द् वि॒श्वाची॑ भ॒द्रा सु॑म न॒स्यमा॑ना ।
त्वया॒ जुष्टा॑ नु॒दमा॑ना दु॒रुक्ता॑न् बृ॒हद् वदेम वि॒दथे॑ सु॒वीरा॑: ।
त्वया॒ जुष्ट॑ ऋ॒षिर्भ॑वति देवि॒ त्वया॒ ब्रह्मा॑ऽऽग॒तश्री॑ रु॒त त्वया॑ ।
त्वया॒ जुष्ट॑श्चि॒त्रं वि॑न्दते वसु॒ सानो॑ जुषस्व॒ द्रवि॑णो न मेधे ॥

मे॒धां म॒ इन्द्रो॑ ददातु मे॒धां दे॒वी सर॑स्वती ।
मे॒धां मे॑ अ॒श्विना॑ वु॒भावाध॑त्ता॒ं पुष्क॑र स्रजा ।
अ॒प्स॒रासु॑ च॒ या मे॒धा ग॑न्ध॒र्वेषु॑ च॒ यन्मन॑: ।

दैवीं मे॒धा सर॑स्वती॒ सा मां॑ मे॒धा सु॒रभि॑र्जुषता॒ग्ं स्वाहा॑ ।
आ मां॑ मे॒धा सु॒रभि॑र्वि॒श्वरू॑पा॒ हिर॑ण्यवर्णा॒ जग॑ती जग॒म्या ।
ऊर्ज॑स्वती॒ पय॑सा॒ पिन्व॑माना॒ सा मां॑ मे॒धा सु॒प्रती॑का जुषन्ताम् ॥

मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मय्य॒ग्निस्तेजो॑ दधातु॒
मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयीन्द्र॑ इन्द्रि॒यं द॑धातु॒
मयि॑ मे॒धां मयि॑ प्र॒जां मयि॒ सूर्यो॒ भ्राजो॑ दधातु ॥

ह॒ंस॒ ह॒ंसाय॑ वि॒द्महे॑ परमह॒ंसाय॑ धीमहि ।
तन्नो॑ हंसः प्रचो॒दया॑त् ॥

ओं शान्ति॒: शान्ति॒: शान्ति॑: ॥

10 Punniyahavachanam

10.1 Pavamana Sooktam

ॐ ॥ हिर॑ण्यवर्णा॒: शुच॑यः पाव॒का
यासु॑ जा॒तः क॒श्यपो॒ यास्विन्द्र॑: ।
अ॒ग्निं या गर्भं॑ दधि॒रे विरू॑पा॒स्ता न॒
आप॒श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

यासा॒ग्ं राजा॒ वरु॑णो॒ याति॒ मध्ये॑ सत्यानृ॒ते,
अ॑व॒ पश्य॒ं जना॑नाम् ।
म॒धु॒श् चुत॒श् शुचं॑ यो॒ याः
पा॑व॒कास्ता न॒ आप॒श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

यासां॑ दे॒वा दि॒वि कृ॒ण्वन्ति॑ भ॒क्षं या,
अ॒न्तरि॑क्षे बहु॒धा भव॑न्ति ।
याः पृ॑थि॒वीं पय॑सो॒न् दन्ति शु॒क्रास्ता न॒
आप॒श्शग्ग् स्यो॒ना भ॑वन्तु ॥

शि॒वेन॑ मा॒ चक्षु॑षा पश्यता पश्शि॒वया॑
त॒नुवो॑ पस् पृश त॒त् वचं॑ मे ।
सर्वाग्ं॑ अ॒ग्नीग्ं॑ रप्सु॒षदो॑ हुवे वो॒ मयि॒
वर्चो॒ बल॒मो जो॒ निध॑त्त ॥

पव॑मान॒स्सुव॒र्जनः॑ । प॒वित्रे॑ण॒ विच॑र्षणिः ।
यः पोता॒ स पु॑नातु मा । पु॒नन्तु॑ मा देव ज॒नाः ।
पु॒नन्तु॒ मन॑वो धि॒या । पु॒नन्तु॒ विश्व॑ आ॒यवः॑ ।
जात॑वेदः प॒वित्र॑वत् । प॒वित्रे॑ण पुनाहि मा ।
शु॒क्रेण॑ देव॒ दीद्य॑त् । अग्ने॒ क्रत्वा॒ क्रतू॒ग्ं॒ रनु॑ ।
यत्ते॑ प॒वित्र॑म॒र्चिषि॑ । अग्ने॒ वित॑त मन्त॒रा ।

ब्रह्म तेनं पुनीमहे । उभाभ्यां देवसवितः ।
पवित्रेंण सवेनं च । इदं ब्रह्मं पुनीमहे ।
वैश्व देवी पुंनती देव्या गात् ।

यस्यैं बह्वीस् तनुवों वीत पृंष्ठाः ।
तया मदंन्तः सध माद्येंषु ।
वयग्ग् स्यांम पतंयो रयीणाम् ।
वैश्वानरो रश्मिभिंर्मा पुनातु ।
वातः प्राणेनें षिरो मंयो भूः ।
द्यावां पृथिवी पयंसा पयोंभिः ।
ऋतावंरी यज्ञियें मा पुनीताम् ॥

बृहद् भिः सवि तस् तृभिः । वर्षिंष् ठैर् देव मन्मंभिः ।
अग्ने दक्षैः पुनाहि मा । येनं देवा, अपुंनत ।
येनापों दिव्यङ्कशः । तेनं दिव्येन ब्रह्मंणा ।
इदं ब्रह्मं पुनीमहे । यः पांवमानी रद्ध्येतिं ।
ऋषिंभिस् सम्भृंतग्ं रसम् । सर्वग्ं स पूत मंश्नाति ।
स्वदितं मांतरिश्वंना । पावमानीर्यो अध्येतिं ।
ऋषिंभिस्सम्भृंतग्ं रसम् । तस्मै सरंस्वती दुहे ।
क्षीरग्ं सर्पिर् मधूं दकम् ॥

पावमानीस् स्वस्त् ययंनीः । सुदुघाहि पयंस्वतीः ।

ऋषिंभिस्सम्भृंतो रसः । ब्राह्मणेष्वमृतगं् हितम् ।
पावमानीर्दिंशन्तु नः । इमं लोकमथों अमुम् ।
कामान्थ्समंर् धयन्तु नः । देवीर्देवैः समाभृंताः ।
पावमानीस् स्वस्त् ययंनीः । सुदु घाहि घृंतश् चुतः ।
ऋषिंभिः सम्भृंतो रसः । ब्राह्मणेष्वमृतगं् हितम् ।

येनं देवाः पवित्रेंण । आत्मानं पुनते सदाँ ।
तेनं सहस्रंधारेण । पावमान्यः पुंनन्तु मा ।
प्राजापत्यं पवित्रमँ् । शतोद्यांमगं् हिरण्मयमँ् ।
तेनं ब्रह्म विदों वयम् । पूतं ब्रह्मं पुनीमहे ।
इन्द्रंस्सुनीती सहमां पुनातु । सोमंस् स्वस्त्या वंरुणस् समीच्याँ ।
यमो राजाँ प्रमृ णाभिः पुनातु मा ।
जातवेंदा मोर्जयंन्त्या पुनातु । भूर्भुवस्सुवः ॥

तच्छं योरावृंणीमहे । गातुं यज्ञायं ।
गातुं यज्ञपंतये । दैवीँस्स्वस्तिरंस्तु नः ।
स्वस्तिर्मानुंषेभ्यः । ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम् ।
शं नों अस्तु द्विपदेँ । शं चतुंष्पदे ॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

ॐ नमो ब्रह्मंणे नमों अस्त् वग्नये नमः पृथिव्यै नम ओषंधीभ्यः ।

नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒चस्पत॑ये॒ नमो॒ विष्णा॑वे बृह॒ते क॑रोमि ॥

10.2 Vasthoshpatha Mantram

वास्तो॑ष्पते॒ प्रति॑जानी ह्य॒स्मान् स्वा॑वे॒शो अ॑नमी॒वो भवानः।
यत्वे मह॑े॒ प्रति॒ तन्नो॑ जुषस्व॒ शन्न॑ एधि द्वि॒पदे॒ शं चतु॑ष्पदे।
वास्तो॑ष्पते श॒ग्मया स॒ꣳसदा॑ते सक्षी॒महि॑र॒ण्वया॑ गातु॒मत्या॑ ॥

आवः॒ , क्षेमं॑ उ॒तयो गे॒वर॑न्नो यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभि॒ स्सदा॑नः
वास्तो॑ष्पते प्र॒तर॑णो न एधि॒ गोभि॒रश्वे॑भिरिन्दो ।
अ॒जरा॑ सस्ते सख्ये स्या॑म पि॒तवे॑ पु॒त्रान् प्रति॑नो जुषस्व ।
अ॒मी॒व॒हा वास्तो॑ष्पते॒ विश्वा॑ रू॒पाण्या॑ वि॒शन्न् । सखा॑ सुशेव॑ एधिनः

शि॒व॒ꣳ शि॒वं भूर्भुव॒स्सुवो॒ भूर्भुव॒स्सुवो॒ भूर्भुव॒स्सुवः॑ ॥

आपो॒हिष्ठा मंयो॒ भुवः तान॑ ऊ॒र्जे द॑धातन म॒हेरणा॑य चक्ष॑से ॥
योवः॑ शि॒वतमो॒ रसः तस्य॑ भाजयते॒हनः उश॒तीरिव मा॒तरः ॥
तस्मा॒ अरं॑गमाम वः यस्य॒क्षया॑य॒ जिन्व॑थ आपो॑ ज॒नय॑था च नः ॥

10.3 Prokshana Mantram

दे॒वस्यं त्वा सवि॒तुः प्रंस॒वे ।अ॒श्विनों॑-बा॒हुभ्यां॑म् । पू॒ष्णो हस्तां॑भ्याम् ॥
अ॒श्विनो॒ र्भैषज्येन तेजंसे ब्रह्मवर्च॒सा या॒भिषिञ्चामि ॥
दे॒वस्यं त्वा सवितुः प्रस॒वे । अ॒श्विनों॑ बा॒हुभ्यां॑म् । पूष्णो हस्तां॑भ्याम् ।
सरंस्वत्यै॒ भैषंज्येन । वी॒र्याया॒-न्नाद्यांया॒-भिषिंञ्चामि ॥
दे॒वस्यं त्वा सवि॒तुः प्रंस॒वे । अ॒श्विनों॑-बा॒हुभ्यां॑म् । पूष्णो हस्तां॑भ्याम् ।
इन्द्रंस्येन्द्रि॒येण । श्रि॒यै यशसे॒ बलाया॒-भिषिञ्चामि ॥

च॒वाजिनम्॑ । सोम॒ꣳ राजांनं॒ वरुंण मा॒ग्नि म॒न्वारं भामहे ।
आ॒दि॒त्यान् विष्णु॒ꣳ सूर्यं॑ ब्र॒ह्माणं च बृहस्पतिं॑म् ।
दे॒वस्यं त्वा सवि॒तुः प्रंस॒वेंऽश्विनों॑-बा॒हुभ्यां॑
पू॒ष्णो हस्तां॑भ्या॒ꣳ सरंस्वत्यै वा॒चो य॒न्तु र्य॒न्त्रे णा॒ग् नेस्त्वा॒
साम् रां॑ज्ये ना॒भि षिंञ्चा॒मीन् द्रंस् यत्वा
साम्रां॑ज्ये ना॒भि षिंञ्चामी॒
बृह॒स्पतें॑स्त्वा॒ साम्रां॑ज्ये ना॒भि षिंञ्चामी॥

आयु॒राशां॑स्ते । सु॒प्र॒जा॒-स्तव माशां॑स्ते ।
स॒जा॒त॒ व॒न॒-स्या माशां॑स्ते। उत्तंरां देव य॒ज्या माशां॑स्ते।
भूयों हवि॒ष्करंण माशां॑स्ते । दि॒व्यं घामाशां॑स्ते ।
विश्वं॑ प्रि॒य माशां॑स्ते । यद॒नेन ह॒विषाऽऽशां॑स्ते ।
तदंश्या॒ त्तदृं ध्यात् । तदंस्मै दे॒वारां सन्ताम् ।
तद॒ग्नि र्दे॒वो दे॒वेभ्यो॒ वनंते व॒य म॒ग्ने-र्मानुंषाः ।

इ॒ष्टं चं वी॒तं चं उ॒मे चं नो॒ द्यावां पृथि॒वि अꣳ हंसः स्पाताम्
इ॒ह गतिं-वा॒मस्ये॒दं चं । नमों दे॒वेभ्यः ॥

द्रु॒प॒दा दि॒वे-न्मुं मुचानः। स्वि॒न्नः स्ना॒त्वी मलांदिव।
पू॒तं प॒वित्रेंणे॒ वाज्यम्ँ । आपं श्शुन्धन्तु॒ मैनंसः।
भूर्भुव॒सुवो॒ भूर्भुव॒सुवो॒ भूर्भुव॒सुवः ॥

आपो॒ वा इ॒दꣳ सर्वं॒ विश्वां भू॒तान्यापः॑ प्रा॒णा वा आपः॑
प॒शव॒ आपोऽन्न॒-मापोऽमृं॒त॒-मापः॑ स॒म्राडापों वि॒राडापः॑
स्व॒राडाप॒-श्छन्दा॒ꣳ स्यापो॒ ज्योति॒ꣳ ष्यापो॒ यजू॒ꣳ ष्याप
स्स॒त्य माप॒-स्सर्वा दे॒वता॒ आपो॒ भूर्भुव॒सुव॒-राप॒ ओं ॥

10.4 Prashana Mantram

प्राशनं मंत्र जपं कुर्यात्

आप इद्वा उपेषजीः आपो अमी वचातनीः
आप सर्वस्य भेषजीः तास्ते कृण्वन्तु भेषजम
अकाल मृत्यु हरणम् सर्व व्याधि निवारणम्
सर्व पाप क्षयकरम् वरुण पदोदकम् शुभम्

आ॒म॒या॒वी चिंन्वीत। आपो वै भेंषजम्।

भेष॒जमे॒ वास्मैं करोति। सर्व॒ मायुंरेति।

॥उदकशन्ति मन्त्र पाठः समाप्तः ॥

11 Gosha Shanthi

शन्नो॒ वातः॑ पवतां मात॒ रिश्वा॒ शन्नंस् तपतु॒ सूर्यः॑ ।
अहांनि॒ शं भंवन्तु न॒श् शꣳ रात्रिः॒ प्रतिं धियतां ॥
शमु॒ षानो॒ व्युंच् छतु॒ शमां दि॒त्य उदें तुनः ।
शि॒वा न॒श् शन्तं मा भव सुमृ डी॒का सरंस्वति ।
माते॒ व्योंम स॒न्दृशिं ॥
इडांयै॒ वास् त्वंसि वास्तु॒ मद्वाँस् तु॒मन्तों भूयास् म॒मा
वास्तोंँश् छिथ्स्म ह्यवा॒स्तुस् सभूंया॒त्
योंँऽस् मान् द्वेष्टि॒ यंचं व॒यं द्वि॒ष्मः ॥
प्र॒ति॒ष् ठाऽसिं प्रति॒ष् ठावंन्तो भूयास् म॒मा प्रंति॒ष् ठायाँ
छिथ्स्म ह्य प्रति॒ष् ठस्स भूंया॒त्
योंँऽस् मान् द्वेष्टि॒ यंचं व॒यं द्वि॒ष्मः ॥
आवांतु वाहि भेष॒जवँ् विवांत वाहि॒ यद् रपः॑ ।
त्वꣳहि वि॒श्व भेंषजो दे॒वानाँ दू॒त ईयंसे ॥
द्वावि॒मौ वातौ वात॒ आ सिन्धो॒रा पंरा॒ वतः॑ ।
दक्षं मे, अ॒न्य आ॒वातु॒ परा॒ऽन्यो वांतु॒ यद् रपः॑ ॥

यद्दो वांत ते गृहेंऽ मृतंस्य निधिर् हितः ।
ततों नो देहि जीवसे ततों नो धेहि भेषजं ।
ततों नो मह आवंह वात आवांतु भेषजं ॥
शं भूर्मं योभुर्नों हृदे प्रण आयुꣳषि तारिषत् ।
इन्द्रंस्य गृहोंऽसि तं त्वा प्रंपद्ये सगुस् साश्वः ।
सह यन्मे अस्ति तेनं ॥
भूः प्रपंद्ये भुवः प्रपंद्ये सुवः प्रपंद्ये भूर्भुवस्सुवः प्रपंद्ये
वायुं प्रपद्येऽनाँर्त्तां देवतां प्रपद् येऽश्मां नमाखणं प्रपंद्ये
प्रजापंतेर् ब्रह्म कोशं ब्रम प्रपंद्य ओं प्रपंद्ये ॥
अन्तरिंक्षं म उर्वन्तरं बृह दग् नयः पर्वं ताश्च्य यावातः
स्वस्त्या स्वस्ति मान्तयाँ स्वस्त्या स्वंस्ति मानं सानि ॥
प्राणां पानौ मृत्योर्मां पातं प्राणां पानौ मा मां हाशिष्ठं मयिं
मेधां मयिं प्रजां मय्यग्नि स्तेजों दधातु मयिं मेधां मयिं प्रजां मयीन्द्रं
इन्द्रियं दंधातु मयिं मेधां मयिं प्रजां मयि सूर्यो भ्राजों दधातु ॥
द्युभि रत्युभिः परिंपात मस्मान रिंष्टे भिरश् विना सौभं गेभिः ।
तन्नों मित्रो वरुंणो माम हन्ता मदिंतिः सिन्धुः पृथिवी, उतद्यौः ॥
कयां नश्चित्र आभुंव दूती सदा वृंधस् सखाँ ।
कया शचिंष् ठया वृता ॥

कस्त्वां सत्यो मदांनां मꣳ हिंष्ठो मथ्स दन्धंसः ।
दृढा चिंदा रुजे वसुं ॥
अभी षुणस् सखींना मविता जंरि त्रेणां । शतं भंवास् यूतिभिः ॥

वयंस् सुपर्णा, उपंसे दुरिन्द्रं प्रियमेंधा ऋषंयो नाधं मानाः ।
अपंद् ध्वान्त मूँर् णुहि पूर्द्धि चक्षुंर् मुमुग् ध्यंस्मान् निध येंव बध्दान् ॥
शन्नों देवी रभिष्टंय आपों भवन्तु पीतयें । शाँय्यो रभिस्रं वन्तुनः ॥
ईशांना वार् यांणां क्षयंन्तीः चर्ष णीनां । अपो यांचामि भेषजं ॥
सुमित्रान आप ओषंधयस् सन्तु दुर् मित्रास् तस्मैं
भुयासुर् योंऽस्मान् द्वेष्टि यंचं वयं द्विष्मः ॥
आपो हिष्ठा मंयोभुवस् तानं ऊर्जे दंधातन । महे रणांय चक्षंसे ।
यो वः शिवतंमो रसस् तस्यं भाजय तेह नः । उशतीरिंव मातरः ।
तस्मा अरं गमामवो यस्य क्षयांय जिन्वंथ । आपों जनयंथा चनः ॥
पृथिवी शान्ता साऽग्निनां शान्ता सा मेंं शान्ता शुचꣳ शमयतु ।
अन्तरिंक्षꣳ शान्तं तद् वायुनां शान्तं तन्मेंं शान्तꣳ शुचꣳ शमयतु ।

द्यौः शान्ता साऽऽदित्येनं शान्ता सा मेंं शान्ता शुचꣳ शमयतु ॥
पृथिवी शान्तिं रन्तरिंक्षꣳ शान्तिर् द्यौर्श् शान्तिर् दिशः शान्तिं
रवान्त रदिशाः शान्तिं रग्निश् शान्तिंर्
वायुश् शान्तिं रादित्यश् शान्तिंश् चन्द्रमाश् शान्तिर्
नक्षंत्राणि शान्ति रापश् शान्ति रोषंधयश् शान्तिर् वनस्पतंयश् शान्तिर्
गौश् शान्तिं रजा शान्ति रश्वश् शान्तिः पुरुंषश् शान्तिर् ब्रम शान्तिंर्
ब्राह्मणश् शान्तिश् शान्तिं रेव शान्तिश् शान्तिंर् मे, अस्तु शान्तिः॥
तयाऽहꣳ शान्त्या संर्व शान्त्या मह्यं द्विपदे चतुंष्पदे च
शान्तिं करोमि शान्तिंर्मे, अस्तु शान्तिः ॥
एह श्रीश्च ह्रीश्च धृतिंश्च तपों मेधा प्रंतिष्ठा श्रद्धा सत्यं

धर्मंश् चै॒तानि॒ मोत् तिंष्ठन्त॒ मनूत् तिंष्ठन्तु॒ मामा॒ꣳ श्रीश्च॒ ह्रीश्च॒
धृतिंश्च॒ तपों मे॒धा प्रंति॒ष्ठा श्र॒द्धा स॒त्यं धर्मंश् चै॒तानिं मा॒ मा हांसिषुः ॥
उदायुंषा स्वा॒युषो दोषं धीना॒ꣳ रसे॒नोत्
प॒र्जन्यंस्य॒ शुष्मे॒ णोदंस्था म॒मृताꣳ॒ अनुं ॥
तच् चक्षुंर् दे॒वहिंतं पु॒रस्तां॑त् शु॒क्र मु॒च्चरंत् ॥
पश्येंम श॒रदंश्श॒तं जीवेंम श॒रदंश्श॒तं नन्दांम श॒रदंश्श॒तं
मोदांम श॒रदंश्श॒तं भवांम श॒रदंश्श॒तꣳ शृ॒णवांम श॒रदंश्श॒तं
प्रब्रंवाम श॒रदंश्श॒त मजींतास् याम श॒रदंश्श॒तं जोक्च॒ सूर्यं दृ॒शे ॥
य उदंगान् मह॒तोऽर् णवां॑न् वि॒ब्राजं मानस् सरि॒ रस्य॒ मद् ध्या॒थ् समां
वृष॒भो लोंहिता॒क् षस् सूर्यो॑ विप॒श् चिन् मनंसा पुनातु ॥
ब्रह्मंण॒श् चोतंन्यसि॒ ब्रह्मंण आ॒णीस्थो॒ ब्रह्मंण आ॒व पंनमसि धारि॒तेयं
पृंथि॒वी ब्रह्मंणा म॒हि धांरि॒ तमें नेन म॒हद॒न् तरिंक्षं दि॒वं दांधार पृथि॒वीꣳ
सदेंवाय् यद॒हँ वेद॒ तद॒हं धांरयाणि॒ मामद् वेदोऽधि॒ विस् रंसत् ।
मे॒धा॒ म॒नी॒षे माविं शताꣳ स॒मीचीं भू॒तस्य॒ भव्य॒स् यावंरुद्
ध्यै॒ सर्व॒ मायुंर याणि॒ सर्व॒ मायुंर याणि ॥
आ॒भिर् गी॒र् भिर् यदतोंन ऊ॒न माप्यांय यह रिवो॒ वर्द्धंमानः ।
य॒दा स्तो॒ तृभ्यो॒ महिं गो॒त्रा रु॒जासिं भूयिष् ठ॒भाजो॒ , अधंते श्याम ।
ब्रह्म॒ प्रावां दिष्म॒ तन्नो॒ माहां सीत् ॥
॥ ओं शान्ति॒ः शान्ति॒ः शान्तिः ॥

शं नो॑ मि॒त्रः शं वरु॑णः । शं नो॑ भवत्वर्य॒मा ।
शं न॒ इन्द्रो॒ बृह॒स्पतिः॑ । शं नो॒ विष्णु॑रुरुक्र॒मः ।
नमो॒ ब्रह्म॑णे । नम॑स्ते वायो । त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॒ ब्रह्मा॑सि ।
त्वामे॒व प्र॒त्यक्षं॒ ब्रह्म॑ वदिष्यामि । ऋ॒तं व॑दिष्यामि ।
स॒त्यं व॑दिष्यामि । तन्माम॑वतु । तद्व॒क्तार॑मवतु ।
अव॑तु॒ माम् । अव॑तु व॒क्तारम्॑ ।
ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥ 1 ॥

शं नो॑ मि॒त्रः शं वरु॑णः । शं नो॑ भवत्वर्य॒मा ।
शं न॒ इन्द्रो॒ बृह॒स्पतिः॑ । शं नो॒ विष्णु॑रुरुक्र॒मः ।
नमो॒ ब्रह्म॑णे । नम॑स्ते वायो । त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॒ ब्रह्मा॑सि ।
त्वामे॒व प्र॒त्यक्षं॒ ब्रह्मावा॑दिषम् । ऋ॒तमा॑वादिषम् ।
स॒त्यमा॑वादिषम् । तन्मामा॑वीत् । तद्व॒क्तार॑मावीत् ।
आवी॒न्माम् । आवी॑द्व॒क्तारम्॑ ।
ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥ 2 ॥

ॐ स॒ह ना॑ववतु । स॒ह नौ॑ भुनक्तु । स॒ह वी॒र्यं॑ करवावहै ।
ते॒ज॒स्विना॒वधी॑तमस्तु॒ मा वि॑द्विषा॒वहै॑ ।
ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥ 3 ॥

नमो॑ वा॒चे याचो॑ दि॒ता या चानु॑ दिता॒
तस्यै॑ वा॒चे नमो॒ नमो॑ वा॒चे नमो॑ वा॒चस्
पत॑ये॒ नम॒ ऋषि॑भ्यो मन्त्र॒ कृद्भ्यो॒
मन्त्रं॑ पतिभ्यो॒ मामा मृष॑यो मन्त्र॒ कृतो॑ मन्त्र॒ पत॑यः
परां॑ दु॒र्माऽह मृषी॑न् मन्त्र॒ कृतो॑
मन्त्र॒ पती॒न् परां॑दाँ वैश्व दे॒वीँ वाचं॑
मुद्यासꣳ शि॒वा मद॑स् ता॒ञ्जुष्
टां॑ दे॒वेभ्यः॒ शर्म॑ मे॒ द्यौः शर्म॑ पृथि॒वी शर्म॒ विश्वं॑ मि॒दं जग॑त् ।
शर्म॑ च॒न्द्रश्च॒ सूर्य॑श्च॒ शर्म॑ ब्रह्म प्रजाप॒ती ।
भू॒तँ व॑दिष्ये॒ भुव॑नँ वदिष्ये॒ तेजो॑ वदिष्ये॒ यशो॑ वदिष्ये॒ तपो॑ वदिष्ये॒
ब्रह्म॑ वदिष्ये स॒त्यँ व॑दिष्ये॒ तस्मा॑ अ॒हमि॒द-मु॑प॒स्तर॑ण॒-मुप॑स्तृण उप॒स्
तर॑णं मे प्र॒जायै॑ पशू॒नां भू॑या दुप॒स्तर॑ण
म॒हं प्र॒जायै॑ पशू॒नां भू॑या सं॒प्राणा॑ पानौ
मृ॒त्योर् मा॑पात॒ं प्राणा॑ पानौ॒ मा मा॑ हा
सिष्टं॒ मधु॑ मनिष्ये॒ मधु॑ जनिष्ये॒ मधु॑ वक्ष्यामि॒ मधु॑
वदिष्यामि॒ मधु॑मतीं दे॒वेभ्यो॒ वाच॑मुद्यासꣳ शुश्रू॒षेण्या॑
मनु॒ष्ये॑भ्य॒स्तं मा॑ दे॒वा अ॑वन्तु शो॒भायै॑ पि॒तरोऽनु॑मदन्तु ॥
ओं शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑ ॥ 4 ॥

ओं तच्छं॒ योरावृ॑णीमहे । गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ ।
गा॒तुं य॒ज्ञप॑तये । दैवीः॑ स्व॒स्तिर॑स्तु नः ।
स्व॒स्तिर्मानु॑षेभ्यः । ऊ॒र्ध्वं जि॑गातु भेष॒जम् ।

शन्नों अस्तु द्विपदेँ । शं चतुंष्पदे ॥
ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिंः ॥ 5 ॥